

РЕШЕНИЕ

№ 2382

гр. София, 12.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 24.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **12320** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба на О. А., гражданин на А., срещу Решение №УПВР-307/19.11.2020г. на Интервюиращ орган на Държавната Агенция за бежанците при МС, с което на основание [чл. 70, ал. 1](#), във връзка с [чл. 13, ал. 1, т. 1, т. 2](#) от [ЗУБ](#), молбата му за международна закрила е отхвърлена като явно неоснователна, в рамките на ускорена процедура в производството по общия ред. В същата се твърди, че оспорената заповед е неправилна и незаконосъобразна, поради нарушение на материалния закон и съществени нарушения на административно-производствените правила. Инвокирани са доводи, затова че административният орган не е изяснил фактическата обстановка в конкретния случай и не е направил задълбочен анализ на заявените обстоятелства. В жалбата е изложено, че процесното решение е постановено в противоречие методологията на Европейската служба за подпомагане в областта на убежището към Европейската Комисия, която сочи, че основателността на молбата за предоставяне на международна закрила следва да се преценява цялостно, като се вземат предвид всички факти и обстоятелства, свързани със страната на произход, а изводите не се базират само на фрагментирани и непълни извадки.

По време на проведеното по делото открито съдебно заседание, оспорващият не се явява. Процесуалният му представител поддържа жалбата. Моли съда да отмени оспореното решение.

Ответникът по жалбата, чрез процесуалния си представител изразява становище за

неоснователност на същата.

Участвалият в производството по делото представител на СГП, намира жалбата за неоснователна.

По допустимостта на жалбата:

Оспореното Решение на Интервюиращ орган при Държавната Агенция за бежанците при Министерския Съвет е било съобщено лично и в присъствието на преводач, видно от положения подпис. Жалбата е подадена чрез административния орган в рамките на 7-дневния преклузивен срок по [чл. 84, ал. 1](#) от [ЗУБ](#). Съдът е сезиран от надлежна страна - участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Между страните не се спори относно следните обстоятелства: Постъпила молба за предоставяне на международна закрила, вх. № РД09- ВР - 1391 от 13.11.2020 г. на РПЦ - С., отдел „ПМЗ - кв. Военна рампа" от чужденец, представил се като О. (собствено име) А. (фамилно име), от мъжки пол, [дата на раждане] в пров. К., А., гражданин на А., етническа принадлежност - таджик, вероизповедание: мюсюлманин - сунит, семейно положение - неженен, ЛНЧ [ЕГН]. Чужденецът не е представил документи, удостоверяващи самоличността му и личните му данни са установени въз основа на подписана декларация на основание чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

Кандидатът твърди, че е напуснал нелегално А. през 2017 г. (по негови думи - три години преди датата на проведеното интервю с рег. № УП - 6495/16.11.2020 г.). Преминва транзитно през П. и отива в И., където пребивава една година, след което отива в Турция, където пребивава две години. В Република България влиза нелегално през месец октомври 2020 г., подава молба за предоставяне на международна закрила в нашата страна след като е заловен от служители на Министерство на вътрешните работи.

О. А. мотивира молбата си за международна закрила с общата обстановка в държавата си по произход. По негови думи е напуснал страната си поради войната. Допълва, че никога не е бил арестуван или осъждан, както и че не е имал никакви лични проблеми в държавата си по произход и не твърди да е бил политически ангажиран, или да е имал някакви проблеми във връзка със своята етническа или религиозна принадлежност. Не е бил обект на заплахата или насилие.

Преценявайки събраните в хода на административното производство доказателства, Интервюиращият орган при Държавната Агенция по бежанците при Министерския Съвет е намерил, че не са налице материално-правните предпоставки, предвидени в [ЗУБ](#) за предоставяне на статут на бежанец или хуманитарен статут, поради което е издал оспореното решение, прилагайки ускорена процедура по общия ред на основание [чл. 70, ал. 1](#), във връзка с [чл. 13, ал. 1](#) от [ЗУБ](#). Като доказателства по делото

е приета справка относно състоянието на сигурността в А..

За да издаде оспореното решение, административният орган е преценил, че молбата за закрила е явно неоснователна, съгласно разпоредбата на чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 от същия закон. Визираните норми гласят, че молбата на чужденец за предоставяне на международна закрила се отхвърля като явно неоснователна, когато не са налице условията по чл. 8, ал. 1 и 9, съответно по чл. 9, ал. 1, 6 и 8, и чужденецът: 1. се позовава на основания извън предмета на този закон и 2. не посочва никакви причини за основателни опасения от преследване. Настоящият съдебен състав намира, че оспореното решение е правилно и законосъобразно. Целта на ускорената процедура е максимално бързо произнасяне (в 10-дневен срок) по молбата за предоставяне на международна закрила в случай, че са налице някои от изброените в [чл. 13](#) от [ЗУБ](#) предпоставки и че кандидатът е представил пред интервюиращия орган всички документи и доказателства, с които е разполагал в подкрепа на бежанската си история.

В разглеждания казус О. А. не е представил никакви документи и не е посочил, че ще разполага с такива. Съдът не може да се съгласи с аргумента, че оспорваният е доказал твърденията си, че ако се завърне в А. животът му ще бъде поставен в опасност. При проведеното интервю, не са ангажирани сигурни доказателства в тази насока. Жалбоподателят сочи, че не е имал проблеми с официалните власти. Няма данни, да е бил арестуван или заплашван във връзка с изразяването на политическа позиция или заради своята раса, религия или етническа принадлежност. Оспорваният не твърди да е бил преследван, заради своята религия, политически убеждения или народност. От посочената по-горе справка е видно, че обстановката в А. в момента е относително спокойна. Спорадично насилие и сблъсъци са налице, но те нямат масов интензитет. Има инцидентни данни за отвлечени хора от страна на талибаните и за извършени изтезания. Талибаните и други терористи продължават да убиват персонала на силите за сигурност, като понякога има жертви и сред цивилното население. Броят на насилствените събития обаче постоянно намалява. Обстановката не може да се дефинира като въоръжен международен или вътрешен конфликт, водещ до безогледно насилие, представляващо тежка заплаха срещу живота или личността на цивилните.

Във връзка с изложеното, съдът намира, че правилно и в съответствие с посочените норми интервюиращият орган е разгледал молбата на О. А. за предоставяне на бежански и хуманитарен статут при условие на ускорена процедура и законосъобразно я е отхвърлил като явно неоснователна. Настоящият съдебен състав не намира, че правата и интересите на търсещият закрила биха били защитени по-добре в рамките на производство по общия ред. В случая му е дадена възможност да изложи бежанската си история, приети и обсъдени са събраните доказателства и са взети предвид данните от сигурни общодостъпни източници на информация. Следва да се отбележи, че самоволното напускане на оспорвания на РПЦ го е лишило от възможността да се яви самостоятелно пред съда и да изложи бежанската си история, както и да направи доказателствени искания.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от [АПК](#), Административен съд -

София град, I отделение, 18 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на О. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на А., с адрес [населено място], [улица], отдел „ПМЗ - кв. Военна рампа" на РПЦ - С. на ДАБ против Решение №УПВР-307/19.11.2020г. на интервюиращ орган на ДАБ, с което на основание чл. 70, ал. 1, във връзка с чл. 13, ал. 1, т. 1, т. 2 от ЗУБ, молбата му за международна закрила е отхвърлена като явно неоснователна, в рамките на ускорена процедура в производството по общия ред, като НЕОСНОВАТЕЛНА.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: